

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobkyně: V. N., narozená dne -
bytem -

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 5. 2. 2016, č. j.: MPSV-2016/23521-911

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, ze dne 5.2.2016, č. j.: MPSV-2016/23521-911, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2016, č. j.: MPSV-2016/23521-911, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů zamítnuto žalobkynino odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 2. 7. 2015, č. j.: 36178/2015/AAB, kterým nebyl žalobkyni dle ustanovení § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSS“) přiznán příspěvek na péči.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že bez pomoci nemůže dodržovat lékaři předepsaný léčebný režim, který je naprosto nutný k zachování života a zdraví.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Jak bylo shodně konstatováno Lékařskou posudkovou službou Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „LPS PSSZ“) i Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí („PK MPSV“) nezvládá žalobkyně jednu základní potřebu, a to péči o domácnost; její potíže se zvládáním základních životních potřeb souvisí zejm. s přechodnými zhoršeními zdravotního stavu, což není pro posudkové hodnocení rozhodné. I kdyby byla žalobkyni uznána neschopnost zvládat základní životní potřebu péče o zdraví, stále by neměla na příspěvek na péči nárok. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 30. 7. 2014 byla doručena Úřadu práce ČR – Krajské pobočce pro hl. m. Prahu, coby prvoinstančnímu orgánu, žalobkynina žádost o příspěvek na péči.
8. K posouzení stupně žalobkyniny závislosti byl prvoinstančním orgánem vyžádán posudek LPS PSSZ, která následně vydala posudek ze dne 25. 2. 2015, č. j.: LPS/2015/329-P2_CSSZ, který zpracovala MUDr. M. P. Podle posudku se v žalobkynině případě jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž nezvládá jednu základní životní potřebu (péči o domácnost). Žalobkyně tak dle posudku LPS PSSZ není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Žalobkyně poté žádala o přehodnocení zdravotního stavu, avšak posudková lékařka setrvala na původním stanovisku (vizte posudek LPS PSSZ ze dne 5. 5. 2015, č. j.: LPS/2015/625-P2_CSSZ).
9. Na základě posudku LPS PSSZ vydal prvoinstanční orgán rozhodnutí ze dne 2. 7. 2015, č. j.: 36178/2015/AAB, kterým žalobkyni příspěvek na péči nepřiznal.
10. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. V rámci odvolacího řízení si žalovaný vyžádal posudek PK MPSV v Praze, jež následně vydala Posudek ze dne 23. 10. 2015, č. j.: 2015/3671-PH. PK MPSV konstatovala, že žalobkyně není osobou starší 18 let věku, jež se dle ustanovení § 8 odst. 2 ZSS považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, protože sice z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, avšak nebyla schopna zvládat pouze jednu základní životní potřebu, a to péči o domácnost.
11. Na základě posudku PK MPSV vydal žalovaný dne 5. 2. 2016 žalobou napadené rozhodnutí (č. j.: MPSV-2016/23521-911), jímž žalobkynino odvolání zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
12. Dále soud přikročil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

13. Nejprve soud musí konstatovat, že i kdyby zcela přistoupil na žalobkyninu námitku, nic by to neměnilo na právním posouzení její situace. K tomu, aby žalobkyni mohl být přiznán příspěvek na péči, musela by být podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) ZSS neschopna zvládat minimálně tři základní životní potřeby. Kdyby soud vzal za svou žalobkyninu argumentaci, nezvládala by žalobkyně dvě základní životní potřeby (péči o domácnost a péči o zdraví), což by jí k přiznání příspěvku na péči nestačilo.
14. Tvzením o nezvládání základní životní potřeby péče o zdraví zpochybnila žalobkyně Posudek PK MPSV ze dne 23. 10. 2015, č. j.: 2015/3671-PH.
15. Soud zdůrazňuje, že není oprávněn provést věcný přezkum posudku PK MPSV, jelikož na to jeho odbornost nestačí, může se ale zabývat jeho objektivitou, přesvědčivostí a formální korektností. Obdobný názor zaujal i Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku ze dne 31.7.2013, č. j.: 3 Ads 8/2013 – 29: *„Při přezkumu ovšem soud nemůže posuzovat věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti, ale posudek může hodnotit co do přesvědčivosti, objektivnosti a úplnosti v něm obsažených informací.“*
16. Bylo tak namístě posoudit objektivnost, přesvědčivost a formální korektnost Posudku PK MPSV. Předmětný posudek se opírá o řádně zjištěný skutkový stav. Posudek PK MPSV se všemi důležitými okolnostmi pro zjištění stupně závislosti pečlivě zabývá. Závěry PK MPSV jsou důkladně podloženy skutkovými zjištěními, když se opírají o lékařské nálezy, sociální šetření, dokumentaci PSSZ i žalovaného a reagují na žalobkyniny námitky. Závěry učiněné v posudku jsou v souladu se zjištěným zdravotním stavem žalobkyně a v hodnocení komise nejsou rozpory; závěry PK MPSV jsou tedy logickým vyústěním řádně zjištěného skutkového stavu.
17. Pokud jde konkrétně o posouzení zvládání základní životní potřeby péče o zdraví, PK MPSV postupovala řádně a konstatovala, že ve zdravotním stavu žalobkyně nebyl důvod k nezvládání dávkování léků a zhoršení zdravotního stavu v souvislosti s nevolností, hypoglykemickými stavy a záchvaty bylo pouze přechodné, stran této okolnosti tedy nešlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav; pouhé přechodné zhoršení zdravotního stavu není posudkově rozhodné, jelikož má být hodnoceno pouze takové nezvládání základních životních potřeb, jež pramení z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Soud s takovouto interpretací souhlasí, nezvládání životní potřeby, jež má základ toliko v dočasném zhoršení zdravotního stavu, nemá relevanci ve vztahu k přiznání či nepřiznání příspěvku na péči dle ZSS.
18. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 SŘS. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřípustná.

Praha 10. dubna 2019

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.